Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 11 december 2018*

”Tillgång till handlingar – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Handlingar hänförliga till ett granskningsförfarande avseende statligt stöd – Tillgång nekas – Undantag avseende skydd för tredjemans affärsintressen – Undantag avseende skydd för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner – Allmän presumtion för sekretess – Skyldighet att göra en konkret och individuell prövning – Övervägande allmänintresse”

I mål T-440/17,

Arca Capital Bohemia a.s., Prag (Republiken Tjeckien), företrätt av advokaten M. Nedelka,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av A. Bouchagiar och A. Buchet, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av dels det beslut som påstås ingå i kommissionens svar av den 15 mars 2017 på den ursprungliga ansökan om tillgång till handlingar hänförliga till ett granskningsförfarande avseende statligt stöd, dels kommissionens beslut nr C(2017) 3130 final av den 4 maj 2017 att neka sådan tillgång,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen),

sammansatt av ordföranden M. Prek samt domarna E. Buttigieg (referent) och B. Berke,

justitiesekreterare: E. Coulon,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

Bakgrund

1 Den 18 juli 2007 antog Europeiska kommissionen beslut 2008/214/EG om det statliga stöd C 27/2004 som Republiken Tjeckien beviljat till förmån för företagen GE Capital Bank och GE Capital International Holdings Corporation, USA (delgivet med nr K(2007) 1965) (EUT L 67, 2008, s. 3).

2 I beslutet slog kommissionen fast att i samband med privatiseringen och omstruktureringen av banken Agrobanka Praha a.s., hade GE Capital Bank och GE Capital International Holdings Corporation, USA, från och med den 1 maj 2004, åtnjutit statligt stöd som var förenligt med den inre marknaden. Stödet bestod i ersättning för vissa skadeersättningsanspråk, vilka grundar sig på det ansvarsavtal som slöts mellan Česká národní banka (Tjeckiens centralbank, Republiken Tjeckien) och GE Capital International Holdings Corporation, USA, den 22 juni 1998, i dess lydelse enligt tillägg nr 1 till ansvarsavtalet av den 25 april 2004, och i form av en säljoption som bygger på en säljoptionshandling undertecknad av samma parter den 22 juni 1998.

3 Genom skrivelse av den 23 februari 2017, begärde sökanden, Arca Capital Bohemia a.s., med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT, L 145, 2001, s. 43), att få tillgång till vissa handlingar hänförliga till ett administrativt förfarande för granskning av statligt stöd som utmynnade i att beslut 2008/214 antogs.

4 Ansökan om tillgång gällde följande handlingar (nedan kallade de aktuella handlingarna):

– Ramavtalet av den 22 juni 1998 mellan Tjeckiens centralbank, GE Capital Bank a.s. och GE Capital International Holdings Corporation, USA (inklusive bilagor) (nedan kallat ramavtalet).

– Tilläggsavtal nr 1 till ramavtalet, av den 30 november 2000.

– Tilläggsavtal nr 2 till ramavtalet, av den 21 november 2001.

5 Genom skrivelse av den 15 mars 2017 avslog kommissionen sökandens ansökan om tillgång till de aktuella handlingarna och grundande sig härvid på det undantag som föreskrivs i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 (nedan kallat svaret på den ursprungliga ansökan). Kommissionen erinrade om skyldigheten enligt artikel 339 FEUF att iaktta tystnadsplikt och hänvisade även till dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding (C-477/10 P, EU:C:2012:394), och fann att handlingarna omfattades av en allmän presumtion för sekretess enligt vilken utlämnande av handlingarna i princip skulle undergräva skyddet för de berörda företagens affärsintressen. Kommissionen påpekade även att sökanden inte anfört några argument som visade att de aktuella handlingarna inte omfattades av den allmänna presumtionen för sekretess eller att det förelåg något övervägande allmänintresse av att handlingarna skulle lämnas ut. Slutligen angav kommissionen att den allmänna presumtionen även gällde delvis tillgång till handlingar, som följaktligen inte heller kunde beviljas.

6 Genom skrivelse av den 4 april 2017 inkom sökanden med en bekräftande ansökan med stöd av artikel 7.2 i förordning nr 1049/2001. Sökanden gjorde häri gällande att det förelåg ett övervägande allmänintresse av att de aktuella handlingarna lämnades ut vilket huvudsakligen bestod i en möjlighet för medborgarna att kontrollera hur de tjeckiska myndigheterna använt allmänna medel vid privatiseringen av Agrobanka Praha genom GE Capital Banks och GE Capital International Holdings Corporations, USA, förvärv av denna bank.

7 Genom beslut C(2017) 3130 final, av den 4 maj 2017 (nedan kallat det andra angripna beslutet) avslog kommissionen sökandens ansökan. Kommissionen erinrade inledningsvis om att de aktuella handlingarna ingick i en ärendeakt i ett administrativt granskningsförfarande avseende statligt stöd. Med stöd av rättspraxis ansåg kommissionen att dessa handlingar som sådana omfattades av den allmänna presumtionen för sekretess som grundas på undantagen i artikel 4.2 första och andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001 vilket kommissionen ansåg gällde även sedan förfarandet definitivt avslutats. Kommissionen påpekade bland annat att såvitt gäller förfaranden för granskning av statligt stöd innehöll rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 [FEUF] (EUT L 248, 2015, s. 9) specifika regler om behandling av upplysningar som erhållits inom ramen för sådana förfaranden och att bevilja tillgång till akten i detta förfarande för andra tredjemän än den berörda medlemsstaten med stöd av förordning nr 1049/2001 följaktligen skulle inverka negativt på den jämvikt som lagstiftaren avsett att införa mellan medlemsstaternas skyldighet att lämna känsliga upplysningar till kommissionen, inklusive beträffande de berörda förtegen, och garantin för ett förstärkt skydd – med tillämpning av förordning 2015/1589 – för de lämnade upplysningarna. Vidare fann kommissionen med hänvisning till att förordning 2015/1589 kräver skydd för affärshemligheter och med stöd av rättspraxis, att i den mån handlingarna innehåller känsliga upplysningar om de berörda företagens ekonomiska verksamhet omfattas dessa handlingar av en allmän presumtion om sekretess enligt vilken ett utlämnande av handlingarna i princip undergräver skyddet för de berörda företagens affärsintressen, vilket gäller även efter det att utredningen avslutats.

8 Kommissionen undersökte därefter möjligheten att bevilja sökanden delvis tillgång till de berörda handlingarna. Kommissionen fann härvid att det inte var möjligt att bevilja sådan delvis tillgång med risk för att annars undergräva syftet med kommissionens utredningsverksamhet eller skyddet för affärshemligheter. Enligt kommissionen var det nämligen uppenbart att de aktuella handlingarna fullt ut omfattades av de åberopade undantagen och därför varken helt eller delvis omfattades av någon skyldighet att lämna ut dem.

9 Kommissionen konstaterade slutligen att det inte fanns något övervägande allmänintresse, i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001, av att handlingarna lämnades ut. Kommissionen ansåg härvid att de argument som sökanden anfört om att det aktuella statliga stödet var olagligt inte kunde tas i beaktande i ett förfarande om tillgång till handlingar. Sökandens personliga intresse av att handlingarna lämnades ut kunde enligt kommissionen inte anses utgöra ett övervägande allmänintresse.

Förfarandet och parternas yrkanden

10 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 4 juli 2017.

11 Enligt artikel 106.3 i rättegångsreglerna får tribunalen, om muntlig förhandling inte har begärts av parterna tre veckor efter delgivningen av underrättelsen om att den skriftliga delen av förfarandet har avslutats, besluta att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet. Tribunalen anser att handlingarna i förevarande mål utgör tillräckligt underlag och beslutar, i avsaknad av en sådan begäran, att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet.

12 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara svaret på den ursprungliga ansökan och det andra angripna beslutet,

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

13 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– avvisa talan i den del den avser svaret på den ursprungliga ansökan,

– ogilla talan i den del som avser det andra angripna beslutet,

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Huruvida yrkandet om ogiltigförklaring av svaret på den ursprungliga ansökan kan tas upp till sakprövning

14 Kommissionen har gjort gällande att talan delvis ska avvisas, det vill säga i den mån den riktas mot svaret på den ursprungliga ansökan med motiveringen att detta utgör en förberedande rättsakt som inte kan påverka sökandens rättsliga ställning.

15 Enligt fast rättspraxis utgör endast sådana åtgärder som har tvingande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen genom att väsentligen förändra dennes rättsliga ställning rättsakter som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring (se dom av den 26 januari 2010, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

16 Det följer även av fast rättspraxis avseende upptagande till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring, att såväl den angripna rättsaktens innehåll som avsikten hos dess upphovsmän ska beaktas när en sådan rättsakt ska kvalificeras. Åtgärder genom vilka kommissionens ställningstagande slutgiltigt slås fast efter ett administrativt förfarande, och vilka medför tvingande rättsverkningar som inverkar på sökandens ställning, utgör i princip sådana rättsakter mot vilka talan kan väckas, med undantag, bland annat, av mellankommande åtgärder som syftar till att förbereda det slutliga beslutet, åtgärder vilka inte har sådana rättsverkningar, samt av rättsakter som enbart bekräftar en tidigare rättsakt som inte har angripits inom tidsfristerna (se dom av den 26 januari 2010, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punkt 52 och där angiven rättspraxis).

17 Artiklarna 7 och 8 i förordning nr 1049/2001, i vilka föreskrivs ett tvåstegsförfarande, syftar till att möjliggöra dels en skyndsam och enkel behandling av ansökningar om tillgång till handlingar hos berörda institutioner, dels, framför allt, uppgörelser i godo av tvister som eventuellt kan uppkomma. I de fall där en sådan tvist inte kan lösas mellan parterna föreskrivs i artikel 8.1 två rättsmedel, nämligen talan vid domstol och klagomål till Europeiska ombudsmannen (dom av den 26 januari 2010, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punkt 53).

18 Genom att det i det förfarande som föreskrivs i artiklarna 7 och 8 i förordning nr 1049/2001 föreskrivs att man kan göra en bekräftande ansökan, ges den berörda institutionen möjlighet att ompröva sin ståndpunkt innan den antar ett slutligt beslut om avslag som kan bli föremål för en talan vid Europeiska unionens domstolar. Ett sådant förfarande medför att ursprungliga ansökningar kan behandlas snabbare, och, följaktligen, att sökandens förväntningar oftast infrias. Samtidigt kan ifrågavarande institution anta en detaljerad ståndpunkt innan den slutligt vägrar sökanden tillgång till de handlingar som begärts utlämnade, bland annat om sökanden vidhåller sin ansökan om utlämnande av handlingar, oaktat att nämnda institution lämnat ett motiverat avslagsbeslut (dom av den 26 januari 2010, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punkt 54).

19 Svaret på en ursprunglig ansökan i den mening som avses i artikel 7.1 i förordning nr 1049/2001 utgör således endast ett första ställningstagande mot vilket talan i princip inte kan väckas, eftersom det inte har några rättsverkningar i avsaknad av särskilda omständigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 oktober 2014, Strack/kommissionen, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, punkt 36, och dom av den 19 januari 2010, Co-Frutta/kommissionen, T-355/04 och T-446/04, EU:T:2010:15, punkt 36).

20 Det förhåller sig emellertid annorlunda när svaret på en ursprunglig ansökan är behäftat med formfel i form av en underlåtelse att informera sökanden om dennes rätt att lämna in en bekräftande ansökan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 september 2009, Brink's Security Luxembourg/kommissionen, T-437/05, EU:T:2009:318, punkterna 74 och 75) eller då en institution tar slutlig ställning genom ett svar på en ursprunglig ansökan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 januari 2010, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, C-362/08 P, EU:C:2010:40, punkterna 58–62, och dom av den 2 oktober 2014, Strack/kommissionen, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, punkt 36).

21 I förevarande fall har sökanden inte identifierat några särskilda omständigheter som motiverar att talan upptas till prövning i den del den riktas mot svaret på den ursprungliga ansökan. Det framgår vidare av detta svar att det inte innehöll kommissionens definitiva ställningstagande, eftersom sökanden informerades om sin rätt att lämna in en bekräftande ansökan i syfte att få kommissionen att ompröva sin inställning, vilken den för övrigt gjort.

22 Mot denna bakgrund ska talan avvisas i den del den riktas mot svaret på den ursprungliga ansökan.

Yrkandet om ogiltigförklaring av det andra angripna beslutet.

23 Till stöd för sin talan har sökanden åberopat två grunder. Den första grunden åberopas i första hand och gäller felaktig tillämpning av de undantag som föreskrivs i artikel 4.2 första och tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001. Genom den andra grunden, som åberopas i andra hand, gör sökanden gällande att artikel 4.2 i samma förordning har åsidosatts, eftersom det föreligger ett övervägande allmänintresse av att de aktuella handlingarna lämnas ut.

Första grunden: Felaktig tillämpning av undantagen i artikel 4.2 första och tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001

24 Som första grund har sökanden gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig tillämpning av artikel 4.2 första och tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001 genom att tolka de undantag som föreskrivs i dessa bestämmelser extensivt och felaktigt.

25 Tribunalen kommer först att pröva lagenligheten av det andra angripna beslutet i den mån detta stöder sig på den allmänna presumtion som grundas på undantaget avseende skydd för tredjemans affärsintressen i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.

– Tillämpningen av den allmänna presumtion som grundas på undantaget avseende skydd för tredjemans affärsintressen i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001

26 Sökanden anser att den rättspraxis som kommissionen åberopat i det andra angripna beslutet till stöd för att tillämpa undantaget avseende skydd för tredjemans affärsintressen i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 inte kan tillämpas i förevarande fall. Sökanden anser inte att den rättspraxis som kommissionen har åberopat och som avser mål inom rättsområdet företagskoncentrationer och samordnade förfaranden är relevant och menar att denna inte kan överföras på dess ansökan som avser statligt stöd. Förfarandenas syfte och art skiljer sig åt. Till skillnad från förfarandena avseende statligt stöd – vilka avser användningen av offentliga medel och medlemsstaternas relationer med andra enheter – avser förfaranden för kontroll av företagskoncentrationer och konkurrensbegränsande samverkan, enligt sökanden, relationerna mellan två eller flera privata enheter. Handlingar som lämnats till kommissionen i sådana förfaranden innehåller vanligtvis affärshemligheter som ska skyddas. Förfaranden avseende statligt stöd är däremot till sin natur kopplade till allmänhetens övervägande intresse av att erhålla så mycket information som möjligt för att kunna göra en legitim kontroll av statliga enheters funktionssätt och av att offentliga

medel används på ett korrekt sätt. Hur utlämnandet av handlingar inverkar på företagens vilja att samarbeta är enligt sökanden relevant endast i förfaranden som gäller konkurrensbegränsande samverkan eller företagskoncentrationer, när de personer som berörs av förfarandet är privata enheter och offentliga medel inte berörs.

27 I repliken har sökanden gjort gällande att det följer av fast rättspraxis att det rimligen kan antas att uppgifterna inte är konfidentiella på grund av att upplysningarna är gamla. Sökanden har vidare anfört att vägran att lämna ut handlingarna inte kan motiveras enligt artikel 4.7 i förordning nr 1049/2001 med hänsyn till de begärda handlingarnas innehåll, vilket är allmänt och preciseras i ett köpavtal som är fullt tillgängligt för allmänheten. Ett utlämnande av handlingarna undergräver följaktligen inte skyddet för de berörda företagens affärshemligheter.

28 Enligt sökanden var kommissionen skyldig att göra en individuell prövning av handlingarna för att visa att de upplysningar som handlingarna innehöll fortfarande förtjänade skydd enligt undantaget avseende skydd för affärsintressen, trots den tid som förflutit.

29 Kommissionen har bestritt sökandens argument.

30 Tribunalen konstaterar att sökanden förvisso inte uttryckligen har bestritt principen om en allmän presumtion om sekretess för handlingar som är hänförliga till ett granskningsförfarande avseende statligt stöd. Sökanden har dock hävdat att en sådan presumtion inte skulle vara tillämplig i förevarande fall, eftersom utredningsförfarandet definitivt avslutats. Enligt sökanden var kommissionen således skyldig att göra en individuell prövning av handlingarna för att visa att de upplysningar som handlingarna innehöll fortfarande förtjänade skydd enligt undantaget avseende skydd för affärsintressen, trots den tid som förflutit.

31 Godtagandet av en allmän presumtionsregel, enligt vilken utlämnande av handlingar av en viss art i princip skulle undergräva skyddet för ett av de intressen som nämns i artikel 4 i förordning nr 1049/2001, gör enligt fast rättspraxis det möjligt för den berörda institutionen att behandla en allmän ansökan och ge ett allmänt svar på denna (dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 48, och dom av den 28 mars 2017, Deutsche Telekom/kommissionen, T-210/15, EU:T:2017:224, punkt 54).

32 Det följer härav att en allmän presumtionsregel innebär att de handlingar som omfattas av denna regel inte behöver lämnas ut, varken helt eller delvis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 133).

33 Om det skulle fastställas att kommissionen hade fog för att neka sökanden tillgång till de aktuella handlingarna i förevarande fall med stöd av en allmän presumtion – och detta trots att det aktuella granskningsförfarandet avseende statligt stöd redan var avslutat – skulle kommissionen följaktligen inte vara skyldig att göra vare sig en individuell prövning av varje handling som det begärts tillgång till eller ens pröva om delvis tillgång till dessa handlingar kunde beviljas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 68).

34 Tribunalen kommer därför att pröva om kommissionen utan att göra en felaktig rättstillämpning kunde tillämpa en allmän presumtion i förevarande fall som grundas på undantaget avseende skydd för tredjemans affärsintressen enligt artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001.

35 Tribunalen erinrar härvid om att syftet med förordning nr 1049/2001 är att ge allmänheten en så långtgående rätt till tillgång till institutionernas handlingar som möjligt. Av förordningen framgår också, bland annat av artikel 4 om undantagsregler, att rätten till tillgång till handlingar inte desto mindre är föremål för vissa begränsningar, vilka grundar sig på hänsyn till allmänna eller privata

intressen (dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 51, och dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 61).

36 För att motivera avslag på en ansökan om tillgång till en handling är det vidare enligt domstolens fasta praxis i princip inte tillräckligt att handlingen ingår i en sådan verksamhet som nämns i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001. Den berörda institutionen måste även förklara hur ett utlämnande av denna handling konkret och faktiskt skulle kunna skada det intresse som skyddas av ett undantag i denna artikel (dom av den 1 juli 2008, Sverige och Turco/rådet, C-39/05 P och C-52/05 P, EU:C:2008:374, punkt 49, se även dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 64, och där angiven rättspraxis).

37 Domstolen har emellertid slagit fast att det i detta sammanhang står unionsinstitutionen fritt att grunda sig på allmänna presumtionsregler som är tillämpliga på vissa kategorier av handlingar, eftersom allmänna överväganden av liknande slag kan tillämpas på ansökningar om utlämnande av handlingar av samma slag (dom av den 1 juli 2008, Sverige och Turco/rådet, C-39/05 P och C-52/05 P, EU:C:2008:374, punkt 54, se även dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 65 och där angiven rättspraxis).

38 Domstolen har redan slagit fast att det föreligger sådana allmänna presumtioner bland annat vad avser handlingar i akten i ett granskningsförfarande avseende statligt stöd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 61, och dom av den 14 juli 2016, Sea Handling/kommissionen, C-271/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:557, punkt 36), handlingar som utväxlats mellan kommissionen och de anmälande parterna eller tredje part i ett ärende avseende kontroll av företagskoncentrationer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 123, och dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 64), och handlingarna i ett ärende om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 februari 2014, kommissionen/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 93). Tribunalen har likaså fastställt att det föreligger en sådan allmän presumtion såvitt avser bland annat handlingar i ett ärende hänförligt till ett förfarande avseende missbruk av dominerande ställning (dom av den 28 mars 2017, Deutsche Telekom/kommissionen, T-210/15, EU:T:2017:224, punkt 45).

39 Vad gäller den allmänna presumtionen om sekretess för handlingar i den administrativa akten i ett granskningsförfarande avseende statligt stöd, har det slagits fast att utlämnande av sådana handlingar i princip undergräver skyddet för syftet med utredningsverksamhet (dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 61, och dom av den 14 juli 2016, Sea Handling/kommissionen, C-271/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:557, punkt 37).

40 Vid tolkningen av artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001 har unionsdomstolarna beaktat att andra intresserade parter än den medlemsstat som berörs av granskningsförfarandet avseende det statliga stödet, inte hade rätt att få ta del av kommissionens handlingar i ärendet. Om intresserade parter skulle ha rätt att med stöd av förordning nr 1049/2001 få tillgång till kommissionens handlingar i ärendet, skulle nämligen systemet för granskning av statliga stödåtgärder äventyras (dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 58, och dom av den 25 mars 2015, Sea Handling/kommissionen, T-456/13, ej publicerad, EU:T:2015:185, punkt 61).

41 Rätten att få tillgång till handlingarna i ett förfarande som inletts med stöd av artikel 108.2 FEUF och rätten att få tillgång till handlingar enligt förordning nr 1049/2001 skiljer sig visserligen åt i rättsligt hänseende. I funktionellt hänseende leder de dock till en jämförbar situation. Oavsett på vilken rättslig grund tillgång till akten beviljas ger den parterna möjlighet att få tillgång till samtliga yttranden och handlingar som lämnats till kommissionen (dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische

Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 59, och dom av den 25 mars 2015, Sea Handling/kommissionen, T-456/13, ej publicerad, EU:T:2015:185, punkt 62, se även, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 61).

42 Dessa överväganden gör sig även gällande vid tolkningen av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2011. De bestämmelser som reglerar förfarandet avseende granskning av statligt stöd innehåller nämligen en restriktiv reglering av hur känsliga affärsuppgifter som erhållits eller upprättats inom ramen för ett sådant förfarande får behandlas. Såsom kommissionen med fog har påpekat får enligt artikel 30 i förordning 2015/1589 upplysningar som inhämtats med tillämpning av denna förordning och som omfattas av tystnadsplikt inte lämnas ut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 60).

43 Inom tillämpningsområdet för förordning 2015/1589 kompletterar bestämmelsen den uppförandekodex som föreskrivs i artikel 339 FEUF, enligt vilken unionens institutioner är förpliktade att inte lämna ut upplysningar är av sådant slag att de omfattas av tystnadsplikt, särskilt uppgifter om företag, deras affärsförbindelser eller deras kostnadsförhållanden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 november 2011, Idromacchine m.fl./kommissionen, T-88/09, EU:T:2011:641, punkt 43, och dom av den 13 maj 2015, Niki Luftfahrt/kommissionen, T-511/09, EU:T:2015:284, punkt 70).

44 En generell rätt till tillgång med stöd av förordning nr 1049/2001 till handlingar i akten i ett granskningsförfarande avseende statligt stöd skulle äventyra den balans som unionslagstiftaren velat säkerställa i förordning nr 2015/1589 mellan å ena sidan den berörda medlemsstatens skyldighet – och i förekommande fall tredjemans villighet – att förse kommissionen med potentiellt känsliga affärsuppgifter för att kommissionen ska kunna bedöma huruvida ett statligt stöd är förenligt med den inre marknaden, och å andra sidan tillförsäkrandet av ett förstärkt skydd för de till kommissionen ingivna upplysningar som är sekretessbelagda eller utgör affärshemligheter (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 62).

45 Om andra personer än den medlemsstat som berörs av granskningsförfarandet avseende ett statligt stöd – som är den enda som är behörig att få tillgång till ärendeakten i ett sådant förfarande – kunde få tillgång till handlingarna med stöd av förordning nr 1049/2001 skulle det system som har inrättats genom dessa bestämmelser undergrävas (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 63).

46 Vid tolkningen av undantaget i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 ska det således anses föreligga en allmän presumtion om att utlämnande av handlingarna i ärendeakten avseende granskningen av statligt stöd i princip skulle skada de av förfarandet berörda företagens affärsintressen.

47 I förevarande mål är det utrett att de aktuella handlingarna, vilka nämns i punkt 1 i det andra angripna beslutet, har upprättats inom ramen för granskningsförfarandet avseende statligt stöd C 27/2004 som utmynnade i att beslut 2008/214 antogs. De ingår således i ärendeakten till detta förfarande. Vad vidare gäller ett ramavtal och dess tilläggsavtal, måste dessa anses ingå i samma kategori av handlingar. Nämnda handlingar omfattas således av den allmänna presumtionen om sekretess.

48 Såsom kommissionen helt korrekt påpekat i det andra angripna beslutet och till skillnad från vad sökanden har påstått gör sig denna bedömning gällande oavsett huruvida ansökan om tillgång till handlingar gäller ett förfarande som redan är avslutat eller ett pågående förfarande. Med beaktande av det slags intressen som skyddas i samband med ett granskningsförfarande avseende statligt stöd kan offentliggörandet av känsliga uppgifter om de inblandade företagens ekonomiska verksamhet – bland annat stödmottagarens verksamhet – nämligen skada deras affärsintressen oberoende av om förfarandet för tillämpning av artikel 108 FEUF redan avslutats (se analogt, dom av den 28 juni 2012,

kommissionen/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 124; dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 66, och dom av den 13 september 2013, Nederländerna/kommissionen, T-380/08, EU:T:2013:480, punkt 43).

49 Det ska för övrigt framhållas att undantagen avseende affärsintressen och känsliga handlingar, enligt vad som framgår av artikel 4.7 i förordning nr 1049/2001, kan vara tillämpliga i trettio år, eller till och med längre om det är nödvändigt (dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 125; dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 67, och dom av den 13 september 2013, Nederländerna/kommissionen, T-380/08, EU:T:2013:480, punkt 44).

50 Sökanden kan således inte vinna framgång med sin invändning att rättspraxis i fråga om tillgång till handlingar i en ärendeakt i ett förfarande avseende kontroll av företagskoncentrationer och avseende tillämpning av artikel 101 FEUF inte är relevant i förevarande fall såvitt gäller tillgång till handlingarna i ärendeakten i granskningsförfarandet avseende statligt stöd. Det har nämligen redan slagits fast att såvitt gäller tillgång till handlingar i ärendeakten är granskningsförfaranden avseende statligt stöd jämförbara med förfaranden avseende kontroll av företagskoncentrationer. Det ska därför anses föreligga en allmän presumtion om sekretess för handlingarna i vart och ett av dessa förfaranden (dom av den 28 juni 2012, kommissionen/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkterna 117–123, och dom av den 14 juli 2016, Sea Handling/kommissionen, C-271/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:557, punkterna 45 och 62). Domstolen har vidare gjort en analogi mellan granskningsförfaranden avseende statligt stöd och förfaranden enligt artikel 101 FEUF (dom av den 14 juli 2016, Sea Handling/kommissionen, C-271/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:557, punkt 46).

51 Förfaranden för kontroll av en företagskoncentration eller av ett konkurrensbegränsande förfarande skiljer sig visserligen, såvitt gäller art och genomförande, från granskningsförfaranden avseende statligt stöd. Till skillnad från vad sökanden gjort gällande liknar företagens affärsintressen – som skyddas i dessa förfaranden – inte desto mindre varandra.

52 Med hänsyn till syftet med förfarandet för tillämpning av artikel 108 FEUF – det vill säga att pröva huruvida ett statligt stöd är förenligt med den inre marknaden – kan kommissionen, såsom denna med fog har påpekat, erhålla information om de berörda företagens ekonomiska verksamhet från medlemsstaten, privata enheter såsom klagande eller andra tredjemän såsom konkurrenter eller kunder till stödmottagaren. Sådan information är kommersiellt känslig och ett utlämnande skulle skada nämnda personers affärsintressen.

53 Enligt rättspraxis kan de upplysningar som omfattas av tystnadsplikten vara såväl konfidentiella upplysningar som affärshemligheter (se dom av den 8 november 2011, Idromacchine m. fl./kommissionen, T-88/09, EU:T:2011:641, punkt 45 och där angiven rättspraxis). Såsom framgår av skälen 10 och 11 i kommissionens meddelande C(2003) 4582 av den 1 december 2003 om tystnadsplikt vid beslut om statligt stöd (EUT C 297, 2003, s. 6) kan affärshemligheter i ett granskningsförfarande avseende statligt stöd – som huvudsakligen avser stödmottagaren men även tredje man – bestå i metoder för att bedöma tillverknings- och distributionskostnader, produktionshemligheter och processer, leverantörer, producerade och sålda kvantiteter, marknadsandelar, förteckningar över kunder och distributörer, marknadsföringsplaner, självkostnader, försäljningspolicy, och information om företagets interna organisation.

54 Dessa upplysningar är inte offentliga och skulle därför kunna användas för vinnings skull av andra företag om de lämnades ut. De ger nämligen det företag som innehar dem en ekonomisk/strategisk eller organisatorisk/strukturell förmån. Ett sådant utlämnande skulle således kunna skada affärsintressen tillhörande stödmottagaren eller tredjeman som berörs av granskningsförfarandet avseende statligt stöd. Eftersom upplysningarna inhämtats med tillämpning av förordning nr 2015/1589 omfattas de av tystnadsplikten (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den

30 maj 2006, Bank Austria Creditanstalt/kommissionen, T-198/03, EU:T:2006:136, punkt 71, och dom av den 12 oktober 2007, Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/kommissionen, T-474/04, EU:T:2007:306, punkt 65).

55 Det var följaktligen med fog som kommissionen i förevarande fall nekade tillgång till de handlingar som sökanden begärt och tillämpade en allmän presumtion som grundas på undantaget avseende skydd för affärsintressen i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 och detta oberoende av att det aktuella granskningsförfarandet avseende statligt stöd hade avslutats.

56 Enligt den rättspraxis som det erinrats om i punkterna 31–33 ovan och i motsats till vad sökanden har påstått var kommissionen således inte skyldig att göra en individuell prövning av varje begärd handling för att avgöra huruvida de upplysningar som handlingarna innehöll fortfarande förtjänade skydd enligt undantaget avseende skydd för affärsintressen, trots den tid som förflutit. En sådan skyldighet skulle frånta den allmänna presumtionsregeln dess ändamålsenliga verkan, det vill säga möjligheten för kommissionen att ge ett allmänt svar på en allmän begäran om tillgång till handlingar (dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 68).

57 Denna bedömning påverkas inte av de argument som sökanden har anfört med stöd av domstolens praxis. Det ska för det första påpekas att sökanden synes åberopa rättspraxis enbart för att bestrida möjligheten att – utöver den tid granskningsförfarandet avseende statligt stöd pågick – tillämpa den allmänna presumtion som grundas på undantaget avseende skydd för syftet med utredningar men inte på undantaget avseende skydd för tredje mans affärsintressen.

58 Tribunalen påpekar därefter att i de mål som avgjordes genom dom av den 21 juli 2011, Sverige/MyTravel och kommissionen (C-506/08 P, EU:C:2011:496), och dom av den 21 september 2010, Sverige m. fl./API och kommissionen (C-514/07 P, C-528/07 P et C-532/07 P, EU:C:2010:541) – vilka sökanden åberopat – tolkade domstolen under alla omständigheter huruvida det faktum att det berörda förfarandet avslutats påverkar tillämpningen av undantaget avseende skydd för beslutsförfarandet i artikel 4.3 i förordning nr 1049/2001 respektive undantaget avseende skydd för rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning i artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001 men inte såvitt gäller undantaget avseende skydd för tredje mans affärsintressen i artikel 4.2 första strecksatsen i samma förordning. Sökanden har inte anfört något argument för att visa på vilket sätt denna rättspraxis är tillämplig på sistnämnda undantag.

59 Sökandens argument i det avseendet kan följaktligen inte godtas.

60 Denna allmänna presumtionsregel utesluter emellertid inte att intresserade parter har rätt att styrka att en viss handling som begärts utlämnad inte omfattas av denna presumtionsregel, bland annat på grund av den tid som förflutit (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 13 september 2013, Nederländerna/kommissionen, T-380/08, EU:T:2013:480, punkt 27), eller att det föreligger ett övervägande allmänintresse av att handlingen lämnas ut i enlighet med artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 (dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 62, och dom av den 14 juli 2016, Sea Handling/kommissionen, C-271/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:557, punkt 39).

61 Det åligger den som begär att en handling ska lämnas ut att anföra omständigheter som kan visa att den allmänna presumtionen om sekretess för handlingar i granskningsförfaranden avseende statligt stöd inte omfattar den nämnda handlingen, eller att det föreligger ett sådant övervägande allmänintresse av att handlingen lämnas ut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 juli 2016, Sea Handling/kommissionen, C-271/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:557, punkt 40).

62 Tribunalen konstaterar att i förevarande mål gjorde sökanden i sin bekräftande ansökan endast gällande att det förelåg ett övervägande allmänintresse som kan motivera att de aktuella handlingarna lämnas ut i förevarande fall. Däremot har sökanden inte lagt fram några omständigheter som visar att de aktuella handlingarna inte omfattas av den allmänna presumtion som grundas på undantaget avseende skydd för affärsintressen som kommissionen åberopade redan i svaret på den ursprungliga ansökan. Bland annat har sökanden inte, som den gjort i sin replik i förevarande förfarande, hävdat att de upplysningar som finns i handlingarna inte längre skulle vara konfidentiella på grund av att de är gamla eller på grund av att de var offentliga. Då det i den bekräftande ansökan inte gjorts några invändningar som specifikt avser att de aktuella handlingarna inte omfattas av den allmänna presumtionen, gör tribunalen följande bedömning. I motsats till vad sökanden har gjort gällande var kommissionen inte skyldig att göra en individuell och konkret prövning av dem i det andra angripna beslutet och kunde tillämpa den allmänna presumtionen på dessa handlingar enligt vilken det skulle skada de berörda företagens affärsintressen att lämna ut dem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 december 2010, Ryanair/kommissionen, T-494/08–T-500/08 och T-509/08, EU:T:2010:511, punkt 80).

63 På samma sätt har sökanden inom ramen för förevarande förfarande inte i sin ansökan åberopat några argument som visar att en sådan allmän presumtion inte skulle omfatta i synnerhet de berörda handlingarna. Det var först i repliken som sökanden gjorde gällande att de aktuella handlingarna inte innehöll någon kommersiell information som var konfidentiell på grund av att den var gammal och att köpavtalet som preciserade innehållet i ramavtalet hade offentliggjorts. Dessa invändningar framställdes för första gången i repliken och kan därför inte anses utgöra en utvidgning av en grund som anförts i ansökan och ska därför under alla omständigheter avvisas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 april 2017, Germanwings/kommissionen, T-375/15, ej publicerad EU:T:2017:289, punkt 128).

64 Sökandens argument att det föreligger ett övervägande allmänintresse som i förevarande fall motiverar att de aktuella handlingarna lämnas ut enligt artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 i den mening som avses i rättspraxis i punkterna 60 och 61 ovan kommer att undersökas inom ramen för prövningen av den andra grunden.

– Tillämpning av den allmänna presumtion som grundas på undantaget avseende skydd för syftet med inspektioner, utredningar och revisioner i artikel 4.2 tredje strecksatsen i förordning nr 1049/2001

65 Det följer av punkt 55 ovan att det andra angripna beslutet grundas på skäl som är hänförliga till undantaget avseende skydd för berörda företags affärsintressen i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001. Om beslutet eventuellt skulle vara behäftat med en rättsstridighett såvitt gäller skälen avseende skydd för syftet med utredningar i artikel 4.2 tredje stycket i förordning nr 1049/2001 skulle detta följaktligen och under alla omständigheter inte påverka beslutets lagenlighet. Det saknas därför anledning att pröva om kommissionen i förevarande fall med fog kunde neka tillgång med stöd av den allmänna presumtion som grundas på sistnämnda undantag (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 september 2013, Nederländerna/kommissionen, T-380/08, EU:T:2013:480, punkt 88, och dom av den 25 mars 2015, Sea Handling/kommissionen, T-456/13, ej publicerad, EU:T:2015:185, punkt 86).

66 Den första grunden kan följaktligen inte vinna framgång och ska därför ogillas.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001

67 Sökanden har inom ramen för sin andra grund gjort gällande i andra hand att det förelåg ett övervägande allmänintresse av att de aktuella handlingarna lämnades ut. Detta allmänintresse avser insyn, kontroll av hur allmänna medel använts och kontroll av privatiseringsförfarandena och är resultatet av ett potentiellt hot mot stabiliteten inom banksektorn i Republiken Tjeckien.

68 Privatiseringen av Agrobanka Praha genomfördes dessutom på ett sätt som inte garanterar insyn och det finns rimliga skäl att misstänka att organ inom den tjeckiska staten har begått oegentligheter vid omstruktureringen och omvandlingen av denna bank. Ett brottmålsförfarande pågår dessutom just nu avseende ansvarsgrundande handlingar begångna av vissa personer i samband med denna omstrukturering. Eftersom det statliga stöd som beviljats av Republiken Tjeckien härrör från statliga medel, och således från tjeckiska medborgare, föreligger det enligt sökanden ett övervägande allmänintresse av att de aktuella handlingarna lämnas ut.

69 Sökanden har vidare hävdat att eftersom det råder tvivel om huruvida försäljningen av en del av Agrobanka Praha till GE Capital Bank var lagenlig, riskerar detta att hota stabiliteten inom den tjeckiska banksektorn och utbetalningar av betydande offentliga subventioner på bekostnad av de tjeckiska skattebetalarna kan bli nödvändiga.

70 Sökanden anser slutligen att enbart det förhållandet att ett pågående tvistemålsförfarande berör sökanden inte kan jämställas med ett personligt intresse av att få tillgång till de aktuella handlingarna som utesluter att det föreligger ett övervägande samhällsintresse därav.

71 Kommissionen anser att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

72 Tribunalen påpekar inledningsvis att den allmänna presumtionen om sekretess för handlingar i ett granskningsförfarande avseende statligt stöd, såsom det erinrats om i punkt 60 ovan, inte utesluter möjligheten att visa att en viss handling som begärs utlämnad inte omfattas av presumtionen eller att det föreligger ett övervägande allmänintresse av att handlingen lämnas ut i enlighet med artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 (dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 62, och dom av den 14 juli 2016, Sea Handling/kommissionen, C-271/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:557, punkt 39).

73 Enligt rättspraxis ankommer det emellertid på den som gör gällande att det föreligger ett övervägande allmänintresse att på ett konkret sätt åberopa de omständigheter som motiverar att handlingarna i fråga lämnas ut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkt 94 och där angiven rättspraxis, och dom av den 14 juli 2016, Sea Handling/kommissionen, C-271/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:557, punkt 40).

74 I förevarande fall fann kommissionen i det andra angripna beslutet att det inte förelåg något övervägande allmänintresse som motiverade att handlingarna lämnades ut enligt artikel 4.2 sista delen av meningen i förordning nr 1049/2001. Enligt kommissionen kunde det aktuella statliga stödets lagenlighet inte bedömas inom ramen för förfarandet för tillgång till handlingar och sökandens personliga intresse av att få tillgång till handlingar avseende kapitaltillskottet till GE Group kunde inte beaktas vid bedömningen av det övervägande allmänintresset.

75 Kommissionens bedömning är inte behäftad med några fel.

76 Vad för det första gäller intresset av insyn påpekar tribunalen att detta visserligen utgör ett allmänintresse då det är av objektiv och allmän karaktär (se dom av den 12 maj 2015, Technion och Technion Research & Development Foundation/kommissionen, T-480/11, EU:T:2015:272, punkt 78 och där angiven rättspraxis). Allmänna påståenden som dem sökanden har åberopat – det vill säga ett intresse av att förstå hur privatiseringen av Agrobanka Praha gick till i syfte att samma typ av oegentligheter inte ska upprepas i framtiden – samt intresset av att förstärka tjeckiska medborgares förtroende för statliga institutioner så att dessa kan försäkra sig om att de åtgärder som vidtogs av inblandade statliga institutioner var lagenliga, adekvata och lämpliga kan emellertid inte anses styrka att intresset av insyn i förevarande fall var av sådan särskild betydelse att det borde ha ansetts väga

tyngre än skälen för att vägra lämna ut handlingarna i fråga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 2013, LPN och Finland/kommissionen, C-514/11 P och C-605/11 P, EU:C:2013:738, punkterna 92 och 93).

77 Det ska härvid för det första erinras om att unionsdomstolen redan haft tillfälle att slå fast att allmänhetens intresse av att få tillgång till en handling enligt öppenhetsprincipen – som syftar både till att ge medborgarna bättre möjligheter att delta i beslutsprocessen och att stärka förvaltningens legitimitet, effektivitet och ansvar gentemot medborgarna i ett demokratiskt system – inte, när handlingen rör ett administrativt förfarande, äger samma tyngd som när handlingen rör ett förfarande där unionen ingriper i egenskap av lagstiftare (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 juni 2010, kommissionen/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, punkt 60, och dom av den 20 mars 2014, Reagens/kommissionen, T-181/10, ej publicerad, EU:T:2014:139, punkt 140).

78 I förevarande fall var det dock uppenbart att de omtvistade handlingarna ingick i ett administrativt förfarande, nämligen i ett granskningsförfarande avseende statligt stöd.

79 Vad sedan gäller intresset av kontroll av hur offentliga medel används och av hur privatiseringsförfarandet genomfördes samt det intresse som är resultatet av ett potentiellt hot mot stabiliteten inom banksektorn i Republiken Tjeckien på grund av den påstått rättsstridiga privatiseringen av Agrobanka Praha gör tribunalen följande bedömning. Såsom kommissionen med fog påpekade fann den i sitt beslut 2008/214 att det statliga stöd som beviljades inom ramen för privatiseringen och omstruktureringen av Agrobanka Praha, till GE Capital Bank och GE Capital International Holdings Corporation, USA var förenligt med den inre marknaden. Sökanden kan inte inom ramen för detta förfarande ifrågasätta denna bedömning genom påståenden om att de åtgärder som den tjeckiska staten vidtog eventuellt var rättsstridiga. Det ankommer inte på sökanden att styrka att privatiseringen av Agrobanka Praha var rättsstridig. Inte heller åligger det tribunalen att inom ramen för detta förfarande som rör tillgång till handlingar ta upp denna fråga (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 7 september 2017, AlzChem/kommissionen, T-451/15, ej publicerad, överklagad, EU:T:2017:588, punkt 46).

80 Om det pågår nationella förfaranden, bland annat dem som avser fel som vissa personer som är inblandade i privatiseringen av Agrobanka Praha begått, vilket sökanden har påstått, är det tvärtom just inom ramen för dessa förfaranden som skyddet för allmänhetens intresse av att kontrollera hur statliga organ har använt offentliga medel skulle kunna säkerställas. Allmänintresset skulle i förevarande fall kunna tillvaratas genom dessa nationella förfaranden som avser att kontrollera huruvida de personer som var inblandade i den aktuella privatiseringen agerade lagenligt (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 25 september 2014, Spirlea/kommissionen, T-306/12, EU:T:2014:816, punkt 98).

81 Tillgången till de handlingar som sökanden begärt kan således endast anses hänförlig till sökandens eventuella personliga intresse av att backa upp sin egen övertygelse – såsom denna uttryckts i den bekräftande ansökan och i stämningsansökan – om att den tjeckiska staten har handlat rättsstridigt och att i förekommande fall styrka den i domstolsförfaranden som sökanden inlett eller att offentligt påtala eventuella fel som begåtts under dessa förfaranden.

82 Förordning nr 1049/2001 syftar emellertid till att införa en generell rätt för allmänheten att få tillgång till institutionernas handlingar och inte till att införa bestämmelser för att skydda det särskilda intresse som en person kan ha av att få tillgång till en av dessa handlingar (dom av den 1 februari 2007, Sison/rådet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 43).

83 Tribunalen konstaterar dessutom att ordningen med undantagen i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 bygger på en avvägning mellan de intressen som står emot varandra i ett visst fall, det vill säga de intressen som hotas av ett utlämnande av de berörda handlingarna, å ena sidan, och de

intressen som gynnas av ett sådant utlämnande, å andra sidan, och att endast ett övervägande allmänintresse kan beaktas vad gäller det senare intresset. Ett sådant intresse måste ha en objektiv och generell karaktär och får inte riskera att sammanblandas med särskilda eller personliga intressen. Sådana särskilda eller personliga intressen är inte relevanta vid en intresseavvägning enligt artikel 4.2 i denna förordning (se analogt dom av den 20 mars 2014, Reagens/kommissionen, T-181/10, ej publicerad, EU:T:2014:139, punkt 142).

84 Av vad som anförts ovan följer att en sökandes särskilda intresse av att få tillgång till handlingar och dennes särskilda situation – om det inte är fråga om ett övervägande samhällsintresse - inte ska beaktas av den institution som ska avgöra huruvida ett utlämnande av dessa handlingar till allmänheten kan skada de intressen som ska skyddas enligt artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 maj 2015, Unión de Almacenistas de Hierros de España/kommissionen, T-623/13, EU:T:2015:268, punkt 90 och där angiven rättspraxis).

85 Härav följer att talan inte kan vinna bifall på den andra grunden. Talan ska därför ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

86 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökanden har tappat målet, ska sökanden ersätta rättegångskostnaderna, i enlighet med kommissionens yrkande.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Arca Capital Bohemia a.s. ska ersätta rättegångskostnaderna.

Prek Buttigieg Berke

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 december 2018.

Underskrifter